प्रयायात् रुद्र एनं भूत्वाग्निरनूत्थाय हन्याद्वास्तोष्पतीयं जुहोतीति। सोयमाहिताग्निमात्रसाधारणः। अयं त्वन्वाहिताग्निविषय इति विशेषः। मन्त्रार्थस्तु, अतिशयेनाङ्गसौष्ठवयुक्तः 'अङ्गिरस्तमः', तादृश हे 'अग्ने', 'कामाय' सर्व्वकामप्रदत्वेन कामरूपाय, 'तुभ्यं' अग्नये, 'ताः' लोकवेदप्रसिद्धाः, 'विश्वाः' सर्व्वाः, 'सुचितयः' कामभोगहेतवः सुभूमयः, 'पृथक्' प्रत्येकं, 'येमिरे' प्रजापतिना नियमिताः समर्पिताः, अतः कामानां त्वदधीनत्वान्मह्यं कामान् प्रयच्छेत्यर्थः। अनेन होमेन तुष्टः सोग्निः 'अस्मिन्' यजमाने, कामितानर्थान् सम्पादयत्येव। ते च कामिता अर्था अन्वाधानकालवत् 'कामप्रीताः', सन्तः 'कामाः', 'एनं' यजमानम्, 'अनुप्रयान्ति'। ततोऽयं तेजोवीर्यादिकामयुक्तो 'भवति'॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, यद्यन्वाहिताग्नेराहवनीयोऽनुगच्छेत्। अन्वग्निरुषसामग्रमख्यदित्यन्यं प्रणीय भूरित्युपस्थायेति। तदिदं विधत्ते। "सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य। योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति। स यद्युद्वायति। विच्छित्तिरेवास्य सा। तं प्राञ्चमुद्धृत्य। मनसोपतिष्ठेत। मनो वै प्रजापतिः। प्राजापत्यो यज्ञः। मनसैव यज्ञꣳ सन्तनोति। भूरित्याह। भूतो वै प्रजापतिः। भूतिमेवोपैति" इति। 'यः' यजमानः, प्रथमम् 'अग्नीनन्वाधाय', अनन्तरं 'व्रतमुपैति'। तस्य यजमानस्य 'एषा' अन्वाधानव्रतोपायनानुष्ठितिः, 'यज्ञस्य', 'सन्ततिर्वै' अविच्छेद एव, सम्पद्यते। एवं सति 'सः' अन्वाहिताग्निः, 'यद्युद्वायति,